

A Vöröskereszt kórházban kislánya szemeláttára megmérgezte magát.

(Budapesti tudósítónk telefonjelen-té s.e.) Csiky Ferencné, egy konstantinápolyi építész-mérnök elvált felesége 1926. júniusa óta a Vöröskereszt-kórházban orvosi kezelés alatt állott, ahol öt éves kislányával együtt lakott. Csiky-nét súlyos gyomorhaja ellen kezelték és a gyakori fájdalmak csillapítására medinált adtak ki neki. A szerencsétlen asszony azonban összegyűjtötte a porokat és ebből 20 darabot ma reggel 5 órakor bevett.

Kislánya látta, amikor édesanyja bevette a po-

rokat, de azt hitte, hogy most is fájdalma csillapítására szedi az orvosságot. Ezért nem is szólt senkinek, sőt délbén az ápolónőnek is azt mondta, hogy hagyja édesanyját aludni. Az ápolónő délután 4 órakor ismét bement Csiky-né szobájába, amikor is azt vette észre, hogy a mozdulatlan asszony teste egészen hideg. Azonnal orvost hívott, aki csak azt konstatálhatta, hogy a halál öt órával ezelőtt bekövetkezett. A szerencsétlen asszony gyógyíthatatlan betegsége miatt követte el tettét.

Ötven ember maradt hajlék nélkül a tápéi tűzkatasztrófa után.

Dizsgálatot tartott a tűzrendészeti felügyelő és rendben találta a község felszerelését.

(A Délmagyarország munkatársától.) Az elmúlt heti tápéi katasztrófális tűzvész után a tűzvizsgálatot vasárnap tartotta meg Blaskovics tűzrendészeti felügyelő. A vizsgálat főként arra irányult, hogy a községnek megvolt-e a megfelelő és előírászerű tűzoltási felszerelése. A vármegyei tűzrendészeti felügyelő szemléje alkalmával nagy általánosságban rendben találta a község tűzoltási felszerelését. Egyes kisebb hiányok ugyan mutatkoztak, de ezek még nem voltak olyan súlyosak, hogy a tűzoltást lehetetlenné tették volna. A legfőbb baj, amely a tűzoltás közben előállott, az volt, hogy a tűzoltóknak nem volt

megfelelő mennyiségű vizük. Ez a jelenség azonban nem speciálisan tápéi. Az alföldi községekben általában nagyon kevés a víz és ez okozza azután azt, hogy a tüzek néha katasztrófálisakká válnak.

A tűzvizsgálat alkalmával megpróbálták a tűz keletkezésének okát is megállapítani. A kihallgatott tanúk vallomásából azonban semmi olyan tény nem merült fel, mintha a tüzet gyújtogatás, vagy gondatlanság okozta volna.

A tápéi tűzkatasztrófa ártái a tűzvizsgálattal lezárultak. Tíz ház hamvadt el, 50 ember maradt hajlék nélkül és mintegy 50.000 pengő az a kár, amelyet a tűz okozott.

„A város vezetősége a textilipari fejlődés előmozdítására minden támogatásra kész.” Megalakult a textilesek szegedi egyesülete.

(A Délmagyarország munkatársától.) Mintegy másfél év előtt a Délmagyarország hasábjain jelent meg először az a cikk, amely azzal foglalkozott: miképpen lehetne Szeged további gazdasági fejlődését biztosítani. A cikk rámutatott arra, hogy az adott viszonyok között csak egy mód lehetséges e cél elérésére, ez pedig: Szegednek hathatósan bele kell kapcsolódnia a magyar textilipar munkájába. A Magyar Textiltechnológusok Egyesületének vasárnapi szegedi alakuló ülésén, valamint az ezzel kapcsolatban elhangzott nyilatkozatok ennek az eszmének visszhangját adták.

Vasárnap délelőtt féltizenegyre a Szegedi Kereskedelmi és Iparkamara előadóterme zsufolásgig megtelt a Budapestről és vidékről érkezett vendégekkel, a szegedi, békéscsabai, gyulai, bajor gyárak kiküldöttjeivel, valamint a szegedi kereskedővilággal, a fémipari iskola felső hallgatóival és a nagyközönség érdeklődőivel. Többek között jelen voltak dr. Somogyi Szilveszter polgármester a város, dr. Thierring Oszkár iparkatasztrófa főfelügyelő a kereskedelmi miniszter képviselőjében.

Az ülést szurdai Szurday Róbert, az anyaegetület elnökhelyettese nyitja meg. Megnyitójában beszélt Wimmer Fülöpről, aki itt annyit alkotott egy emberöltőn át, melynek maradványai nyomai lesznek mindenkör. Fontos lépésnek mondja a textilipar fejlődése szempontjából a szegedi fiók megalakulását, majd felkérte Huszár Arnoldot, hogy a fiók megválasztandó tisztikarának névsorát terjessze elő.

Huszár Arnold rövid visszapillantást vet az egyesület megalakulásának történetére. Vázolta, hogy az ipari újjászülés nem lehet exkluzív kérdés a tőkének, nem egyszerű finánckérdés, mert az ipart az emberi szellem mozgatja, a hozzáértés és ambíció veti előre és a nemzeti szellem viszi a tőkéletességnek azon magaslatára, ahonnan már a világversenybe is belépszólása lehet. Előterjesztésére a következő tisztikart választották meg: Elnök: Wimmer Fülöp, alelnökök: Statter Hugó és Löbl Armin (Békéscsaba). Titkár: Huszár Arnold.

Az ülés ezután Huszár Arnoldnak a szegedi fiók alakulása körül kifejtett munkásságáért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott, majd Szurday Róbert az elnöki székét meleg szavak kíséretében adja át a fiók megválasztott elnökének, Wimmer Fülöpnek, aki a saját és a tisztikar nevében megköszönve az előlegezett bizalmat, reflektált 43 éves szakmai multjára és ígéri, hogy a fiók fellendítéséért mindent el fog követni.

A kereskedelmi kormány nevében dr. Thierring Oszkár üdvözölte az egyesület fiókját, majd dr. Somogyi Szilveszter polgármester a város nevében köszöntötte az ülést. Rámutatott arra, hogy Szeged a csónkaország végvára, de szükség esetén annak egyszersmind védbástyája is. A

város eddig két textilgyárral bir, melyek Szeged nevét ismertté tették a külföldön is, de természetesen, hogy a város vezetősége a textilipari fejlődés előmozdítására erkölcsi és anyagi támogatásra is kész.

A polgármester felszólalása után Wimmer Fülöp elnök felkérte Szurday Róbertet előadásának megtartására.

Szurday Róbert Wimmer szavaira reflektálva kezdte meg új szempontokban gazdag előadását, mondván, hogy ő munkásságával tulajdonképpen nem cselekszik mást, minthogy minden megszövítt méterrel javítani igyekszik Magyarország mapáján. Kereskedelmi mérlegünk szempontjából nem lehet közömbös textiliparunk további fejlesztése — mondotta többek között. De a gazdaközönségnek is fontos érdeke fűződik a textilipar fejlődéséhez. A mai súlyos malomipari helyzet depressziója, mely a szomszéd államokkal kötött kedvezőtlen kereskedelmi szerződések eredménye, kívánatosá teszi, hogy a textilipar nagyarányú fejlődésével az anyagi jólét oly fokra emelkedjék, hogy a megnövekedett fogyasztás annak termékeit beföldön tudja felvenni, miáltal a malomipar nemcsak piacra találja, hanem még a tarifális küllömbözetet is zsebrevághatja. Ez az a pont, ahol a gazdaközönség és a textilipar érdekei teljesen azonosak, valamint ez az a pont, melynek segítségével a külföld gazdasági elzárkózottságán is részt üthetünk.

Az új szempontokban gazdag előadást a hallgatóság hosszas tapssal köszönte meg, mire Wimmer Fülöp elnök az ülést berekesztette.

Délután 1 órakor a polgármester a vendégek tiszteletére a Kass különtermében ebédet adott, melyen pohárköszöntők hangzottak el.

Elsőnek dr. Somogyi Szilveszter polgármester szólalt fel, hangsúlyozva a textiliparnak ma már elvitathatatlanul nagy közgazdasági fontosságát. Szeged várososa örömmel vesz részt minden oly kezdeményezésben, mely alkalmas arra, hogy a textilipari termelés fokozása által a jólét a városban emelkedjék.

Ezután Schober József igazgató köszöntötte fel a város első polgárát.

— Maholnap — ugymond —, a Fiume—Szeged—budapesti vonal megnyitásával Szeged abba a helyzetbe kerül, hogy a nyersanyagot az ország bármely ipari gócpontjánál előnyösebben kaphatja meg és nincsen messze az az idő, amikor a kereskedelmi szerződések megkötése folytán éppen Szeged lesz az a hatalmas tranzit-állomás, melyből a kelet felé irányuló kereskedelemnek kell majd kiindulnia. A textiliparnak Szegedben való intenzívebbé tételére irányuló eddigi sajtópropaganda tehát valódi értékük szerint mérlegelve azon lehetőségeket, amikor egyrészt arra mutatott rá, hogy a magyar textilipar fejlődési folyamata még nem zárult le és ebben Szeged is szerephez juthat, másrészt pedig a kelet felé irányuló

exportnak itt vannak meg a legtermészetesebb geográfiai előfeltételei.

Szurday Róbert a tanyai vasutról szólva, kéri a polgármestert, hogy fektesse le annak a szellemi kisvasutnak vágányait is, melyek Szegedet a Magyar Textiltechnológusok Egyesületén keresztül a magyar textilipar további fejlődéséhez viszik.

Dr. Thierring Oszkár Wimmer Fülöpöt és Huszár Arnoldot üdvözölte. Beszéltek még Richteveisz Ferenc, Puskás Lajos és Varga Mihály.

Négy új tagot választott a Dugonics Társaság.

(A Délmagyarország munkatársától.) A Dugonics Társaság vasárnap délelőtt tartotta dr. Szalay József elnökletével tisztújító közgyűlést a kulturpalota olvasótermében. A közgyűlésen a társaság tagjai számmal jelentek meg. Dr. Szalay József a közgyűlés megnyitása után ismertette a délutáni felolvasó ülés programját, majd bejelentette, hogy Móra Ferenc, a társaság főtitkára beteg, az Adrián üdül, így nem jelenhetett meg a közgyűlésen, titkári jelentését azonban elküldötte. Felkérésére a jelentést dr. Banner János titkár olvasta fel.

Móra Ferenc jelentésében szintén Tömörkény emlékezetével foglalkozik és a Dugonics Társaság kulturprogramjának megfelelően azt indítványozza, hogy a társaság adja ki Tömörkény István összes műveit. Az irodalmi társaságok manapság úgy sem csinálnak már irodalmat, az irodalmat az egyedek csinálják. Jelentésében bejelenti Móra, hogy nagyarányú elfoglaltsága miatt kénytelen lemondani a társaság főtitkári tisztségéről, amelyet tiz esztendeje visel és kéri lemondásának elfogadását.

— Fekete hajjal kezdtem — írja Móra — és most fehér hajjal kérem az obsitot.

Dr. Szalay József foglalkozott ezután a Tömörkény-kiadás problémájával és megállapította, hogy a társaságnak nem áll anyagi módjában erre a nagyarányú kiadásra vállalkozni. A kérdést úgy kívánja megoldani, hogy a Dugonics Társaság irassa meg egy tizives kötetben Tömörkény életrajzát és adjon ki egy kötetet Tömörkény legszebb novelláiból. A közgyűlés az elnök javaslatát elfogadta és annak végrehajtásával az igazgatóságot bízta meg. A két Tömörkény-kötet valószínűleg októberben, a Dugonics Társaság alapításának harmincöt éves jubileumára jelenik meg.

A pénztáros jelentésének ismertetése után Szalay József bejelentette, hogy a Dugonics Társaság két kulturális célú alapítványt kezel, az egyik a Lázár-díj, amelyet a háboru előtt minden évben a piarista gimnázium nyolcadik osztályának az a növendéke kapott meg, aki valami irodalmi értékű munkát produkált. A másik alapítvány a Mikszáth Kálmán-díj, amellyel a társaság három évenként egy szegedi újságíró jutalmazott meg. A díjakat már régen nem adhatták ki, mert az alapítványok hadikölcsönbe fektetett vagyona elértéktelenedett, most azonban kilátás van arra, hogy a város felemeli a társaság szubvencióját és így legalább a Lázár-díjat még ebben az évben kiadhatják, a Mikszáth-díjat pedig jövőre.

Dr. Tonelli Sándor bejelentette, hogy a napokban valaki ötven pengőt adott át neki, hogy azt tetszésszerűen célra fordítsa. Ezt az összeget most felajánlja a társaságnak azal, hogy akár a Lázár-díjat, akár a Mikszáth-díjat egészítse ki vele. A közgyűlés a bejelentést köszönettel tudomásul vette.

Dr. Szalay József indítványára a közgyűlés ezután egyhangulag tiszteletbeli tagokká választotta Dr. Csonka Ferencet, Czimer Károlyt és Thomay Józsefet, akik a társaság alapítása óta tagjai a Dugonics Társaságnak. Az új tiszteletbeli tagok nevében Czimer Károly köszönte meg a kitüntetést.

Ezután került sor a tagválasztásokra. A megüresedett négy rendes tagsági helyre a közgyűlés egyhangulag dr. Mally Ferenc leánygimnáziumi tanárt, dr. Lugosi Döme ügyvédet, dr. Mészöly Gedeon egyetemi tanárt és dr. Zolnai Béla egyetemi tanárt választotta meg. Majd megejtették a tisztújítást. Elnök lett dr. Szalay József, alelnökök Homor István és Móra Ferenc, titkár dr. Banner János, pénztáros dr. Sebestyén Károly és ellenőr dr. Csefkó Gyula.

A társaság tagjai ezután dr. Szalay József elnök vezetésével testületileg átmentek Tömörkény egykori lakóháza elé, ahol résztvettek az emléktábla leleplezési ünnepélyén.